

אייר תשפ"ו

פרשת
בהר -
בחוקותי

361

מרכז מורשת
הרמב"ם

Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לאלדים

מה חדש?

אנחנו בחלק השני של ספירת הצומר. איג בצומר מאחורינו ואיתו גם הימים שבהם התאבלנו על תלמידי רבי צדקא. זכרנו אנחנו הימים שחיים. יום ירושלים לפנינו, נדבר צלילי בצלילי הבא בל"ה. והג השבועות שמש מתקרב אלינו. יש לנו עוד ימים אחרונים להתחבר ליופי של הימים האלו. ימים שבהם אנחנו מתקדמים מיום ליום, גדלים מיום ליום. מתחברים לבני ישראל שהלכו בנדבר והתכוננו איתן תורה.

מחכים להתחנות שלכם!

שמחים להצטרפים אלינו ונשמע אתכם אחרי ההמשך ארץ את הצולנים בבית הספר, בימי
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות ארץ חוצות השקפה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 בכל שנה שביעית תחול שנת שמיטה.

2 בשנה זו אין לעבוד את האדמה

3 פירות השנה השביעית - הפקר. מותר לכולם לאכול מהם.

4 לאחר שבע שנות שמיטה מגיעה שנת היובל.

5 בשנת היובל העבדים משתחררים, והאדמות חוזרות לבעליהן הראשונים.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

משה לוי נולד באתיופיה ועלה לארץ עם משפחתו כשהיה בן שבע. הם התיישבו בחדרה, ואביו עבד כשומר ואמו כמנקה בבית ספר. כל בני המשפחה שיתפו פעולה בעבודות הבית, ומשה הבכור עזר במיוחד.

אחרי בית הספר, משה עזר לאחיו, שיחק עם חברים ולמד עברית. התקופה הראשונה בארץ הייתה קשה - השפה זרה והגעגועים לאתיופיה היו חזקים. בהדרגה התרגל לחיים החדשים והתחיל להבין את התרבות הישראלית. כשהיה בן תשע, נסעה המשפחה לביקור ראשון בכותל בירושלים. אביו הסביר לו על חשיבות המקום ליהדות ולתפילות שהיו באתיופיה. משה התרגש מאוד כשראה את הכותל ואת היהודים מתפללים.

הוא שאל את אביו אם זה באמת המקום עליו תמיד סיפר לו. אביו חבש לו כיפה ולקח אותו לכותל, שם נגע משה באבנים העתיקות. משה הכניס פתק קטן לחריץ בין האבנים ובו איחל אושר להוריו בארץ. בדרכם הביתה, ידע בלבו שהיום הזה חיבר אותו לעד לארץ ולמורשתו.

מאת כנען בבאר...

הלכה ומצוה

"היום שלושה וארבעים יום..." ספר איתן בקול. אך לאחר שסיים, נזכר: "ספרתי אבל לא ברכתי. האם עליי לספור שוב?"

"מָנָה וְלֹא בֵרַךְ יִצְאָ וְאֵינוֹ חוֹזֵר וּמְבָרֵךְ"

(הלכות תמידין ומוספין ז, כה)

הלכה למעשה:

יש לברך לפני הספירה. אך כמו בשאר המצוות - גם אם לא ברכנו יצאנו ידי חובה. לכן, אמנם איתן הפסיד את הברכה אך הוא אינו צריך לשוב ולספור.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

יהודי פרס מכנים את חג השבועות בשם "מוזה גול" המבוסס על המילים - "מועד- גול" שמשמעותו - חג הפרחים. כיוני זה נובע מהמנהג לקשט את הבית בפרחים ריחניים. זכר להר סיני שהיה מקושט. גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

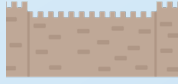
תפזורת שמות ירושלים

נ	ו	ע	מ	ש	י	ב	ר
א	ב	י	ק	ע	י	ב	ר
ת	ו	ע	ו	ב	ש	כ	ס
ב	ה	נ	ר	מ	ו	ע	פ
ר	מ	ו	ע	ב	ג	ל	י
פ	ג	כ	ר	מ	ו	ע	ר
ס	ל	ב	ר	מ	ו	ע	ה
ח	ג	י	נ	ש	ח	ס	פ

עומר/ ספירה/ מגל/ פסח/ שבועות
פסח שני/ לג בעומר/ רבי עקיבא/ רבי שמעון

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לירושלים

פיוט השבוע- פיוטים ושירה

עת דודים כלה

עת דודים כלה בואי לגני
פרחה הגפן הנץ רמוני

חלף הגשם הסתו עבר קומי
רעיתי החשק גבר

נצא השדה נלין במדבר שם
אתן דודי לה מחמד עיני

יפית ונעמת פשלג שגף דבש
וחלב תחת לשונך

צאי נא ורעי בעקבי צאנך
קולך השמיעיני מראד הראיני

ירדתי עפרה לרעות בגנים
לראות בנפך עיניך יונים
אריתי מזרי ללקוט שושנים
ערכתי שלחן מסכתי ייני

מים רבים לא יוכלו לכבות את
האהבה לילה לא תשבות
מיום נדודך נשאתי ריבות עוד
אם אשכחך תשכח ימיני

